

U
C
E
N
I
C
I
E

A Doua Venire A Lui Hristos

Gordon Lindsay

Alfa Omega Publishing

Publicată în original în limba engleză sub titlul:
The Second Coming Of Christ
Christ For the Nations
P.O. Box 769000, Dallas TX 75376-9000
Copyright © by Gordon Lindsay

Tradusă și publicată cu permisiune.
Toate versetele sunt preluate din traducerea Cornilescu a Bibliei.

Traducere: Ionela Băloi
Corectură: Daniela Groza
Grafică copertă: Iulia Zarate Crihălmean
Tehnoredactare și adaptare grafică: Gabi Giulușan

Versiunea în limba română: A doua venire a lui Hristos

Editura Alfa Omega Publishing
CP 1141, OP 8, Timișoara
300890, România
Tel/Fax: +(40) 256-284.912
E-mail: comenzi@alfaomega.tv
Comenzi on-line: www.alfaomega.tv/magazin

ISBN 978-973-1734-85-9

Capitolul 1

A doua venire a Domnului Isus Hristos

Este adevărat că Isus Hristos, Cel care a trăit în Palestina acum mai bine de 19 secole, va reveni pe Pământ? Această întrebare ar trebui să devină un subiect de mare importanță pentru toți oamenii. De ce? Pentru că, dacă Isus se va întoarce în această lume, va fi cel mai mare eveniment care s-a întâmplat de când a plecat El.

Luând în considerare această întrebare, există un fapt al istoriei care stă ca un vârf de munte deasupra tuturor. Vechile profeții biblice au declarat în mod îndrăzneț, cu multe secole înainte ca evenimentul să aibă loc, că venirea lui Hristos pe Pământ va fi ca și Copil umil. Profeții au profețit că mama Lui va fi o fecioară (Isaia 7 : 14). Au prezis cu o absolută acuratețe multe aspecte despre lucrarea de misiune a lui Isus, despre moartea, îngroparea și învierea Lui. Scripturile au dat chiar și timpul morții lui Isus (Daniel 9 : 24). Toate aceste evenimente s-au împlinit exact așa cum au zis Scripturile. Dacă aceste evenimente legate de venirea lui Isus pe Pământ, de lucrarea Lui de salvare pentru omenire s-au împlinit cu mare acuratețe, atunci și profețiile legate despre a doua venire a Domnului Isus se vor împlini. De vreme ce au avut dreptate profeții cu primele preziceri, putem fi siguri că au dreptate și în ceea ce privește a doua venire a Domnului Isus.

De ce a plecat Isus?

Când Isus i-a anunțat pe ucenici că va pleca în curând din această lume, ei au devenit foarte triști. Nu puteau să înțeleagă de ce trebuia Isus să-i părăsească. Domnul Isus le-a explicat motivele. Un lucru este că El va merge ca să le pregătească un loc unde să poată locui împreună pentru totdeauna.

„În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.” (Ioan 14 : 2, 3)

Un alt scop pentru care El trebuia să plece a fost că Duhul lui Dumnezeu, Același Duh pe care L-a primit și Isus, să poată veni peste ucenicii Lui. Isus le-a explicat că acest lucru se va întâmpla dacă El va pleca, pentru că doar El putea să le trimită Duhul Sfânt.

„Totuși vă spun adevărul: vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar, dacă Mă duc, vi-L voi trimite.” (Ioan 16 : 7)

Hristos putea să fie în același timp doar într-un loc aici pe Pământ, atunci când avea o natură umană, dar Duhul Sfânt, care I-a dat putere lui Hristos, putea fi în inima oricărui om din această lume.

Motivul pentru care Isus a dorit ca ucenicii Lui să primească Duhul Sfânt era pentru că El avea o sarcină măreață pentru ei. Aceștia urmau să Îl mărturisească pe Hristos la toate națiunile, chiar și până la cele mai dificile locuri de pe Pământ. „Apoi

le-a zis: „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.” (Marcu 16 : 15). Ca să împlinescă această sarcină, ei trebuiau să fie echipați cu putere. Chiar și așa, mințile ucenicilor erau concentrate pe o altă problemă. Ceea ce voiau să știe a fost: „Când va stabili Isus Împărăția Sa?”. Au zis: „Doamne, în vremea aceasta ai de gând să așezi din nou Împărăția lui Israel?” (Faptele Apostolilor 1 : 6). Domnul nu a răspuns la întrebarea lor, în schimb le-a zis:

„Nu este treaba voastră să știți vremurile sau soroacele; pe acestea Tatăl le-a păstrat sub stăpânirea Sa. Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.” (Faptele Apostolilor 1 : 7, 8)

Când a terminat Domnul de vorbit, El S-a înălțat la cer și un nor L-a ascuns din fața lor (versetul 9). Apoi s-a întâmpat altceva. În timp ce se uitau ei pe cer, doi martori îmbrăcați în alb au apărut și le-au zis:

„Bărbați galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer.” (Faptele Apostolilor 1 : 11)

Cu alte cuvinte, Isus urmează să Se întoarcă pe Pământ exact în același mod în care a plecat.

De ce se va întoarce Isus?

În mod natural, ucenicii au sperat că Isus se va întoarce după un timp scurt, dar Domnul avea o sarcină pentru ei. Ei trebuiau să ducă Evanghelia la fiecare ființă. Ei trebuiau să predice Evanghelia la toate națiunile. „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.” (Matei 28 : 19, 20)

Apostolii urmau să își înceapă lucrarea din Ierusalim; de acolo urmau să plece în Samaria. După aceea, trebuiau să ducă Evanghelia până la cele mai îndepărtate locuri. Înainte ca Isus să poată reveni, ei trebuiau să împlinescă această Mare Trimitere. „Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.” (Matei 24 : 14)

Motivul pentru această lucrare era pentru că Domnul, Cel care a vorbit despre Sine ca fiind Mirele, urma să revină și să ia cu El în cer un popor ales ... o părtășie de adevărați creștini care Îl iubesc și care urmează să devină Mireasa Lui. Apostolul Pavel a zis: „Căci sunt gelos de voi cu o gelozie după voia lui Dumnezeu, pentru că v-am logodit cu un bărbat, ca să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată.” (2 Corinteni 11 : 2) Când această trimitere se va împlini, Hristos, Mirele, se va întoarce și Își va lua Mireasa. (Matei 25 : 1 – 13) O imagine a unirii dintre Hristos, Mirele, și Mireasa Lui este găsită în Apocalipsa 19 : 7 – 9.

„Să ne bucurăm, să ne înveselim și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor și curat.” (Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților.) Apoi mi-a zis: „Scrie: Ferice de cei chemați

la ospățul nunții Mielului!” Apoi mi-a zis: „Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu!” (Apocalipsa 19 : 7 – 9)

Aceasta este o lucrare care trebuie făcută înainte ca acest eveniment fericit să aibă loc. Din moment ce Dumnezeu nu este o Persoană care pune preț doar pe rangul unora, Mireasa Lui trebuie să fie formată din orice etnie și națiune. Oricare ar fi naționalitatea, trebuie să fie cineva din acea naționalitate. Apocalipsa 7 : 9 – 10 portretizează scena mării mulțimi formate din toate popoarele, mulțime care va sta înaintea lui Dumnezeu, lăudându-L și glorificându-L pe El și Fiul Său care a fost jertfit ca Miel pentru iertarea păcatelor noastre.

„După aceea m-am uitat și iată că era o mare gloată pe care nu putea s-o numere nimeni, din orice neam, din orice seminție, din orice norod și de orice limbă, care stătea în picioare înaintea scaunului de domnie și înaintea Mielului, îmbrăcați în haine albe, cu ramuri de finic în mâini; și strigau cu glas tare și ziceau: „Mântuirea este a Dumnezeului nostru, care șade pe scaunul de domnie, și a Mielului!” (Apocalipsa 7 : 9 – 10)

Așteptarea creștinilor de a vedea o întoarcere fără precedent a lui Hristos, înainte de încheierea acestei ere este bazată pe foarte multe pasaje din Scriptură. Ezechiel, în capitolele 36 – 37 ne spune despre ungerea măreață a Duhului Sfânt peste Israel. Isaia 66 : 8 vorbește despre rezultatul cercetării, atunci când declară cu uimire: „Cine a auzit vreodată așa ceva? Cine a văzut vreodată așa ceva? Se poate naște oare o țară într-o zi? Se naște un neam așa dintr-odată? Abia au apucat-o muncile, și fiica Sionului și-a și născut fiii!” Această ungere a Duhului Sfânt nu era limitată și rezervată doar poporului Israel, pentru că Ioel spune că Duhul Sfânt era turnat peste orice făptură. (Ioel 2 : 28, 29) Marea împlinire a acestei lucrări urmează să aibă loc în zilele din urmă (Faptele Apostolilor 2 : 17 – 21). Ni se spune că: „oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit.” (Romani 10 : 13) Acest lucru ne arată că marele seceriș pe Pământ trebuie să aștepte „ploaia timpurie”, care reprezintă Duhul Sfânt. Cu siguranță că vremea pentru împlinirea acestei profeții este acum, în zilele noastre.

Hristos, Mirele, Își așteaptă Mireasa. Vrei tu, prieten drag, să accepți chemarea Lui de a fi în rândul celor care Îl așteaptă ca să vină?

„Și Duhul și Mireasa zic: „Vino!” și cine aude să zică: „Vino!” și celui ce îi este sete să vină; cine vrea să ia apa vieții fără plată!” (Apocalipsa 22:s17)

Acest lucru ridică o altă întrebare. Dacă Isus urmează să revină pe Pământ, cât de curând are să vină? Este vorba de viitorul apropiat sau de sute de ani de așteptare? Vom răspunde la această întrebare în capitolul următor.

Capitolul 2

Semnele venirii lui Hristos

El a șezut jos pe Muntele Măslinilor. Și ucenicii Lui au venit la El la o parte și I-au zis: „Spune-ne, când se vor întâmpla aceste lucruri? Și care va fi semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului acestuia?” (Matei 24 : 3)

Isus a vorbit cu ucenicii Lui despre a doua Sa venire. A vorbit despre evenimente care urmau să se întâmple în Ierusalim. Ucenicii, extrem de triști din cauza plecării Lui, L-au întrebat care vor fi semnele revenirii Sale.

Răspunzând la această întrebare, Isus a enumerat câteva evenimente care trebuie să aibă loc. A spus că vor veni profeți falși și vor înșela pe mulți. A vorbit despre cutremure, foamete și boală; a spus că vor fi războaie și vești de războaie, apoi a zis: „Dar sfârșitul nu va fi atunci.” Apoi, Isus a vorbit despre semnul final care va marca sfârșitul erei – semnul Evangheliei Împărăției când aceasta va fi predicată în toată lumea.

1. Semnul predicării Evangheliei la toate națiunile

„Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul” (Matei 24 : 14)

Așa cum am menționat deja, Domnul avea o lucrare importantă pe care credincioșii o au de făcut în timpul acestui veac. Apostolul Iacov a zis: „Simon a spus cum mai întâi Dumnezeu Și-a aruncat privirile peste Neamuri, ca să aleagă din mijlocul lor un popor care să-I poarte Numele” (Faptele Apostolilor 15 : 14). Domnul strânge la El un grup special de credincioși – din toate națiunile și din toate limbile. Hristos nu se va întoarce până când acești oameni nu vor avea o șansă ca să-L cunoască și să-L accepte pe Hristos. Așa cum am zis, El a dorit ca Mireasa Lui să includă oameni din toate triburile și națiunile și nu se va întoarce până când acest lucru nu se va împlini. De aceea a zis Isus ucenicilor Lui: „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.” (Marcu 16 : 15)

Timp de secole, lucrarea de evanghelizare a lumii a decurs foarte încet, dar în ultimii ani a existat o formidabilă accelerare. Dumnezeu toarnă acum Duhul Său peste orice făptură într-un mod special care a dus la incredibile treziri spirituale în diferite națiuni ale Pământului. Milioane de oameni din multe ținuturi s-au întors la Hristos și L-au acceptat ca Mântuitor al lor. Cu toate acestea, nu toată lumea va fi convertită. Nu toți Îl vor accepta pe Hristos, dar este voia lui Dumnezeu ca toți să aibă o șansă.

„Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință.” (2 Petru 3 : 9)

2. Semnul evreilor

„Vor cădea sub ascuțișul sabiei, vor fi luați robi printre toate neamurile; și Ierusalimul va fi călcat în picioare de Neamuri, până se vor împlini vremurile Neamurilor.” (Luca 21 : 24)

Povestea împrăștierii evreilor și întoarcerea lor în țara natală este un semn incredibil și, totodată, o altă dovadă izbitoare a faptului că venirea Domnului Isus Hristos este aproape. Ca să înțelegem aceasta, trebuie să înțelegem motivul pentru care au fost împrăștiați evreii în toată lumea. Răspunsul este că Dumnezeu a ales Israelul pentru un scop special, mai presus de toate națiunile, dar acest mare privilegiu avea o solemnă responsabilitate. Deși erau binecuvântări speciale asupra acestei națiuni dacă era ascultătoare față de Dumnezeu, totuși, exista și o severă judecată care avea să vină dacă această națiune nu asculta de legea Divină.

Așa cum arată istoria, Israelul a fost neascultător și L-a respins pe Mesia. În consecință, judecata a venit asupra acestei națiuni și oamenii au fost luați în captivitate și împrăștiați în toată lumea.

Totuși, pedeapsa aspră nu era pentru totdeauna. Copiii lui Israel urmau să se întoarcă în țara lor atunci când vremurile neamurilor (ne-evreilor) erau împlinite. Profetul Ezechiel ne vorbește despre acest lucru:

„Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră și vă voi da o inimă de carne. Voi pune Duhul Meu în voi și vă voi face să urmați poruncile Mele, și să păziți, și să împliniți legile Mele. ...țara pustiită va fi lucrată iarăși, de unde până aici era pustie în ochii tuturor trecătorilor” (Ezechiel 36 : 26, 27, 34).

Astăzi vedem Israelul locuind încă o dată în țara părinților lui; mulți încep să fie convinși că Isus Hristos este Mesia. Această mare dezvoltare importantă în Israel este o altă dovadă a faptului că venirea lui Isus Hristos este aproape.

3. Semnul orei 11

În Sfânta Scriptură există o pildă despre cinci fecioare înțelepte și cinci fecioare neînțelepte. Isus a vorbit despre El ca fiind Mirele care a ajuns mai târziu decât era de așteptat. Memorabilă în această pildă este declarația: „Fiindcă mirele zăbovea, au ațipit toate și au adormit. La miezul nopții, s-a auzit o strigare: „Iată mirele, ieșiți-I în întâmpinare!” (Matei 25 : 5, 6)

Profetic vorbind, implică aceste versete faptul că Domnul Isus se va întoarce la ora din miez de noapte? Una dintre cele mai ciudate coincidențe ale timpului istoriei a fost încetarea Primului Război Mondial. Acest eveniment nu s-a întâmplat cu intenție. Cei ce erau parte din acest disperat conflict nu aveau niciun plan ca să îl încheie în acel mod, dar așa s-a întâmplat. Primul Război Mondial s-a terminat la ora 11 în dimineața zilei de 11 noiembrie, 1918, care era:

A UNSPREZECEA ORĂ A
CELEI DE-A UNSPREZECEA ZI A
CELEI DE-A UNSPREZECEA LUNĂ
CHIAR LA 11 LUNI DUPĂ CE ALLENBY A INTRAT
ÎN IERUSALIM ÎN
A UNSPREZECEA ZI A LUNII DECEMBRIE, 1917.

Cu siguranță, tot acest lanț de evenimente nu putea să se desfășoare la întâmplare. Nu cumva a fost predestinat? Ocuparea Ierusalimului în data de 11 decembrie 1917 de către britanici și stabilirea Palestinei ca țară natală pentru evrei a fost cea mai deosebită împlinire profetică a războiului. Ce înseamnă toate acestea? Nu cumva a fost ceasul lui Dumnezeu, ora remarcabilă ce arată că lumea a intrat în al unsprezecelea ceas al istoriei și în ceasul din noapte când revenirea lui Isus este aproape?

4. Semnul distrugerii atomice

„Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost niciodată de la începutul lumii până acum și nici nu va mai fi. Și dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar, din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate.” (Matei 24 : 21, 22)

Dintotdeauna au existat războaie, foamete și calamități, dar niciodată omul nu a avut puterea de a distruge rasa umană. În Primul Război Mondial, care a părut copleșitor de dezastruos, câteva zeci de milioane de oameni au murit – într-adevăr, a fost o catastrofă – dar nu a diminuat substanțial populația lumii. Prin urmare, cuvintele pe care le-a rostit Isus despre amenințarea rasei umane păreau absurde, dar acest lucru a fost înainte de a fi descoperită bomba atomică.

Lumea a fost introdusă unei epoci atomice de către explozia unei mici bombe atomice, care a omorât 100 000 de persoane. Acum bombele cu hidrogen sunt de 1000 de ori mai puternice decât bomba de la Hiroshima!

Dr. Hachiya, un celebru om de știință, a zis: „O bombă de 10 megatone ar putea distruge totul pe o rază de 10 km. Efectele exploziei ar putea fi grave pe o distanță de până la 10 km. Fenomenul care ar distruge complet viața dintr-o anumită regiune este focul. Regiunea ar fi o imensă mare de foc care va arde până când nu va mai rămâne nimic care să fie consumat. Pare destul de clar că în astfel de atacuri nu ar mai exista niciun supraviețuitor, poate cu excepția celor care elaborează din timp un plan minuțios de scăpare în cazul unei asemenea catastrofe. Se spune că un singur submarin Polaris are capacitatea de a distruge a tuturor munițiilor folosite în Al Doilea Război Mondial, dar se vorbește prea puțin despre consecințele sale – o suferință mult mai mare. Holocaustul nuclear este mai presus de orice altceva din istoria lumii.”

Din această descriere, vedem că avertismentul pe care Isus l-a dat, legat de o posibilă anihilare a umanității, este posibil. Totuși, El nu S-a oprit acolo. Hristos a dat, de asemenea, un mesaj al speranței pentru credincioși și a zis: „Vegheați, dar, în tot timpul și rugați-vă, ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea care se vor întâmpla și să stați în picioare înaintea Fiului omului.” (Luca 21 : 36) Cu siguranță nu

avem timp de pierdut. Trebuie să îndreptăm țările spre Hristos până încă există această oportunitate. Revenirea lui Hristos este speranța pentru această lume. Altfel, oamenii vor ajunge să se distrugă pe ei înșiși.

5. Semnul comunismului

Pe măsură ce se apropie timpul revenirii lui Hristos la poporul Său (care Îl va întâmpina în nori, pentru că El, de fapt, nu va veni pe Pământ decât după ce va domni Anticristul), o mare personalitate se va ridica pentru a înșela lumea. Potrivit Scripturilor, Anticristul își va asuma o mare autoritate și va pretinde că poate să aducă pacea în lume. În schimb, va duce lumea în Necazul cel Mare. El este cunoscut în Scriptură ca fiind fiara Antricristului pentru că va fi împotriva lui Hristos și împotriva creștinilor. Timp de câțiva ani va avea mare putere pe pământ. În această perioadă va ucide pe cei mai mulți dintre cei care trăiesc viața de creștin, chiar la fel cum Hitler a ucis evreii în Al Doilea Război Mondial. (După aceea, Hristos se va întoarce cu Mireasa Lui și va distruge Anticristul. Va stabili, apoi, o Împărăție aici pe Pământ. Acest subiect va fi discutat într-un capitol viitor).

Al treisprezecelea capitol al cărții Apocalipsa vorbește despre această fiară care are labe de urs și se ridică din mare în vremurile din urmă (Apocalipsa 13 : 1, 2). Este foarte interesant să observăm că un „urs” este simbolul Rusiei.

Fiara are o culoare stacojie (Apocalipsa 17 : 3). Roșul este, de asemenea, culoarea Rusiei Sovietice.

Dragonul este simbolul celui rău, și, de asemenea, al Chinei. (Apocalipsa 12 : 9). Dragonul cel roșu a dat fiarei autoritatea lui incredibilă (Apocalipsa 13 : 2). Fiara duce un război cu creștinii (Apocalipsa 17 : 3). Rusia a dus un război cu Biserica și, practic, a distrus-o în acea țară.

Fiarei i s-a dat putere „peste orice seminție, peste orice norod, peste orice limbă și peste orice neam” (Apocalipsa 13 :7). Comunismul este încă în viață și astăzi în foarte multe locuri și încearcă în mod disperat să se infiltreze și să facă în așa fel încât fiecare națiune de pe Pământ să urmeze ideile comuniste. Nu spunem că Rusia sau Uniunea Sovietică reprezintă întreaga dezvoltare a fiarei sau Anticristului. Va fi un om al păcatului care se va ridica la fel ca Adolf Hitler și va prelua puterea.

Când va veni Hristos, El va distruge acest om al păcatului. „Și atunci se va arăta acel nelegiuit pe care Domnul Isus îl va nimici cu suflarea gurii Sale și-l va prăpădi cu arătarea venirii Sale.” (2 Tesaloniceni 2 : 8)

În acest timp în care se va arăta puterea fiarei sau a Anticristului va avea loc un eveniment glorios în care Biserica va fi luată la cer. Vom citi despre acestea în capitolul următor.

Capitolul 3

Răpirea Bisericii

Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați, într-o clipă, într-o clipită din ochi, la cea din urmă trâmbiță. Trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii, și noi vom fi schimbați. Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire.” (1 Corinteni 15 : 51 – 53)

În aceste versete Pavel vorbește despre mutarea Bisericii. O astfel de relatare despre Hristos, care Își va răpi sfinții Lui, este găsită în Vechiul Testament, în 2 Împărați 2, în relatarea despre Elisei și Ilie. Acești doi bărbați au trecut râul Iordanului și și-au continuat călătoria printre dealuri. Dumnezeu i-a promis lui Ilie că va fi luat la cer „într-un vârtej de vânt” (2 Împărați 2 : 1). În timp ce Ilie și Elisei mergeau împreună și vorbeau, s-a întâmplat un lucru minunat. Dintr-o dată, „un car de foc și niște cai de foc i-au despărțit pe unul de altul, și Ilie s-a înălțat la cer într-un vârtej de vânt” (2 Împărați 2 : 11).

Acest eveniment remarcabil este un fel de răpire a Bisericii, care va avea loc atunci când va veni Hristos. Marele apostol Pavel ne spune despre aceasta în 1 Tesaloniceni 4 : 13 – 17:

„Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, care n-au nădejde. Căci, dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi, împreună cu Isus, pe cei ce au adormit în El. Iată, în adevăr, ce vă spunem prin Cuvântul Domnului: noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți. Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.”

Marea diferență dintre creștinism și alte religii este speranța reînvierii din morți. Alți mari lideri religioși au murit, dar oasele lor sunt încă în morminte. Doar mormântul lui Hristos este gol. El nu este acolo – El a înviat! Pentru că El trăiește, vom trăi și noi!

Moartea este cel mai mare dușman al omului. Cât de trist este să vezi un părinte care plânge pierderea unui copil sau o soție sau un soț care plânge pentru pierderea persoanei dragi. Viața nu mai pare să merite a fi trăită. Cu toate acestea, Pavel îndeamnă creștinii să nu se întristeze ca cei care nu au nicio speranță, pentru că ei o să-i vadă iarăși pe cei dragi.

Scriptura ne învață că „a fi absent din trup înseamnă să fi prezent cu Domnul”. Când Lazăr, cerșetorul, a murit, el a mers în sânul lui Avraam (numele evreiesc pentru Paradis). Acolo el era în pace și în confort (Luca 16). Cei dragi ai noștri care au murit în Hristos sunt în Paradis, un loc în care așteaptă până la venirea lui Hristos. Noi nu știm totul despre Paradis. Pavel, care a vizitat acel loc, a declarat că a fost atât de minunat

încât nu i s-a permis să spună tot ce a văzut și auzit.

Când Hristos se va întoarce pe norii cerului, se vor întâmpla simultan două lucruri. Primul – cei morți în Hristos vor învia. Pentru anumiți oameni, credința că va exista o înviere pare imposibilă. „Cum poate Dumnezeu să învie pe cel mort?” au întreat ei. Pavel a folosit o ilustrație simplă pentru a răspunde la această întrebare (Vedeți 1 Corinteni 15 : 35 – 50). El vorbește despre un bob de grâu care este plantat în pământ întunecos și rece. Acolo se plantează și moare. Apoi, se întâmplă un lucru ciudat. Prin moarte răsare la o nouă viață! Pavel spune că la fel este cu învierea. Dacă Dumnezeu a putut face ca bobul de grâu să răsără din moarte la viață, cu cât mai mult poate face ca omul, când moare, să fie adus la o nouă viață. Cu cât mai de preț este omul decât un bob de grâu?

Cum va fi corpul celui înviat? Pavel spune că va fi un corp spiritual. Va fi un corp la fel ca și corpul glorificat al lui Hristos. După înviere, Hristos a putut să vorbească cu ucenicii Lui. Ei puteau conversa cu El, așa cum au făcut înainte. Deși era din altă lume, Domnul se putea adapta pe deplin la legile de pe Pământ. Putea vorbi și putea merge împreună cu ucenicii Săi, sau putea, dacă dorea, să călătorească instantaneu dintr-un loc în altul. Dar cel mai important fapt era că nu putea să mai moară, iar cei care cred în El vor fi înviați și nu vor mai muri niciodată.

Al doilea lucru care va avea loc la revenirea lui Isus va fi mutarea celor vii în același mod în care Ilie a fost mutat la cer. Cei care trăiesc la venirea lui Hristos nu vor muri niciodată, dar vor fi răpiți sau aduși în aer pentru a-L întâlni pe Domnul.

Din nefericire, nu toți cei care sunt înregistrați ca membri creștini vor fi pregătiți atunci când va veni Isus. Domnul a zis: „Atunci, din doi bărbați care vor fi la câmp, unul va fi luat, și altul va fi lăsat. Din două femei care vor măcina la moară, una va fi luată, și alta va fi lăsată. Vegheați, dar, pentru că nu știți în ce zi va veni Domnul vostru.” (Matei 24 : 40 – 42)

Pentru a-i conștientiza de necesitatea pregătirii în vederea venirii Sale, Domnul Isus le-a zis celor care L-au ascultat o pildă despre cinci fecioare înțelepte și cinci fecioare neînțelepte care au plecat să-L întâlnească pe mire. Haideți să citim pilda cu atenție.

„Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare care și-au luat candelarele și au ieșit în întâmpinarea mirelui. Cinci din ele erau nechibzuite, și cinci înțelepte. Cele nechibzuite, când și-au luat candelarele, n-au luat cu ele untdelemn; dar cele înțelepte, împreună cu candelarele, au luat cu ele și untdelemn în vase. Fiindcă mirele zăbovea, au ațipit toate și au adormit. La miezul nopții, s-a auzit o strigare: „Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!” Atunci toate fecioarele acelea s-au sculat și și-au pregătit candelarele. Cele nechibzuite au zis celor înțelepte: „Dați-ne din untdelemnul vostru, căci ni se sting candelarele.” Cele înțelepte le-au răspuns: „Nu, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă nici vouă; ci mai bine duceți-vă la cei ce vând untdelemn și cumpărați-vă.” Pe când se duceau ele să cumpere untdelemn, a venit mirele: cele ce erau gata au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa. Mai pe urmă, au venit și celelalte fecioare și au zis: „Doamne, Doamne, deschide-ne!” Dar el, drept răspuns, le-a zis: „Adevărat vă spun că nu vă cunosc!” Vegheați, dar, căci nu știți ziua, nici ceasul în care va veni Fiul omului.” (Matei 25 : 1 – 13)

Pilda învață în mod clar că, atunci când va veni Hristos, unii dintre urmașii Lui vor fi gata ca să-L întâmpine, dar alții nu vor fi. Doar cei care au uleiul Duhului Sfânt în candelile lor vor fi pregătiți atunci când Mirele va veni. După ce ușa se va închide, nimeni nu va mai putea intra.

Acum ne întrebăm: „Ce se va întâmpla pe Pământ după ce Hristos va veni după sfinții Săi și îi va răpi la cer?” Așa cum am observat deja, Scriptura ne învață că în această vreme se va ridica un om al păcatului, un Anticrist, care își va extinde domnia peste o bună parte a Pământului. Domnia lui diabolică va duce națiunile acestei lumi în Marele Necaz.

Capitolul 4

Marele Necaz

Să citim din nou cuvintele Domnului Isus Hristos despre necazul omenirii:
„Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost niciodată de la începutul lumii până acum și nici nu va mai fi. Și dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar, din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate.” (Matei 24 : 21, 22)

Am văzut că al treisprezecelea capitol al cărții Apocalipsa ne spune despre venirea „fiarei” sau Anticristului. Duhul puterii acelei fiare este acum în lume. Din acest duh se va ridica un conducător rău care va deține controlul peste o bună parte a Pământului în timpul ultimelor zile ale acestui veac. Pavel vorbește despre Anticrist ca fiind omul păcatului sau fiul pierzării.

„Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip; căci nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credință și de a se descoperi omul fărădelegii, fiul pierzării, potrivnicul care se înalță mai presus de tot ce se numește „Dumnezeu” sau de ce este vrednic de închinare. Așa că se va așeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu.” (2 Tesaloniceni 2 : 3, 4)

Deși în timpul vremurilor Bisericii au apărut mulți profeți falși și anticriști, la momentul hotărât se va ridica un om cu o viclenie fără precedent. Ura lui față de Hristos va depăși orice s-a întâmplat în istoria lumii. El va fi un om care se va ridica pe el însuși deasupra oricărui lucru sfânt și va căuta, într-adevăr, să pară că este ca Dumnezeu.

Anticristul este numit și fiul pierzării pentru că, la fel ca Iuda Iscarioteanul (care a fost numit și el fiul pierzării), Satana va intra în el (Ioan 13 : 27, 17 : 12). Această împărăție a Anticristului va cuprinde 10 sub-împărății. Acest lucru înseamnă că liderii acestor 10 națiuni se vor uni împreună și vor da Anticristului puterea. (Apocalipsa 17 : 12)

S-ar putea ridica o întrebare – de ce permite Dumnezeu acestui Anticrist să conducă lumea? Răspunsul este că Dumnezeu, la un moment stabilit, a trimis pe Hristos în lume ca să fie Regele ei. El a fost respins; de aceea, Dumnezeu va permite ca Satana să își ridice profeții falși pe care lumea îi va accepta. Așa cum a zis Isus, „Eu am venit în Numele Tatălui Meu, și nu Mă primiți; dacă va veni un altul, în numele lui însuși, pe acela îl veți primi.” (Ioan 5 : 43).

Când era Hristos pe Pământ, Satana I-a oferit întreaga lume dacă El s-ar închina lui (Luca 4 : 5 – 8). Domnul a refuzat acest lucru. Ca și răsplată, Satana oferă Anticristului autoritatea peste națiuni. În schimb, prin el, diavolul va primi închinarea din partea „celor ale căror nume nu sunt scrise în Cartea Vieții” (Apocalipsa 13 : 8)

Anticristul obține puterea prin înșelare și dezamăgire. Cartea lui Daniel ne spune că va reuși să obțină ce dorește prin înșelătorie (Daniel 11 : 21). Există și un element de mister în legătură cu el. Va avea puteri supranaturale și extraordinare, mai mari decât orice s-a demonstrat în lume înainte. Acest om va primi aceste puteri de la Satana și va înșela mulțimile de oameni, atrăgându-le admirația și uimirea (Apocalipsa 13 : 2, 3). La începutul domniei lui își va ascunde adevărata identitate și se va arăta ca un binefăcător

al rasei umane. Mulțimi de oameni vor cădea în cursa lui, dar făcând așa, aceștia vor crede o minciună (2 Tesaloniceni 2 : 10, 11). Mai târziu își va arunca masca și se va arăta ca ființă supremă a Satanei – un anti-Dumnezeu și anti-Hristos.

Există o paralelă între Anticrist și Adolf Hitler. Așa cum Hitler a dus un război împotriva evreilor, la fel va duce Anticristul un război împotriva sfinților. Așa cum Hitler a încercat să distrugă descendenții naturali ai lui Avraam, la fel Anticristul va căuta să subjuge sau să distrugă credincioșii Domnului Isus Hristos, descendenții spirituali ai lui Avraam. Va căuta, de fapt, să șteargă complet creștinismul de pe fața Pământului.

„Ea și-a deschis gura și a început să rostească hule împotriva lui Dumnezeu, să-I hulească Numele, cortul și pe cei ce locuiesc în cer. I s-a dat să facă război cu sfinții și să-i biruie. Și i s-a dat stăpânire peste orice seminție, peste orice norod, peste orice limbă și peste orice neam.” (Apocalipsa 13 : 6, 7)

În timp ce oamenii din lume vor privi cum Anticristul cucerește națiune după națiune, vor spune: „Cine se poate asemăna cu fiara și cine se poate lupta cu ea?” (Apocalipsa 13 : 4)

Semnul fiarei

„Și a făcut ca toți, mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte, și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei sau numărul numelui ei. Aici e înțelepciunea. Cine are pricepere să socotească numărul fiarei. Căci este un număr de om. Și numărul ei este șase sute șazeci și șase.” (Apocalipsa 13 : 16 – 18)

La fel cum Adolf Hitler avea zvastica – crucea îndoită – la fel va avea și Anticristul emblema lui – un semn. Mai mult, o va folosi ca un test al loialității. Este foarte bine cunoscut faptul că tot mai multe guverne folosesc deja teste de loialitate. Poate că sunt necesare, dar Anticristul va adopta metoda lui pentru a-și împlini scopurile diabolice. El știe că în timp, oamenii vor deveni alarmați din cauza metodelor sale și a războiului său împotriva creștinismului și vor încerca să-l dea jos. Atunci va lovi în punctul cel mai vulnerabil. Familiile trebuie să aibă mâncare ca să trăiască; de aceea, el va da o lege care va spune că niciun om nu va cumpăra sau vinde dacă nu are „semnul fiarei” pe frunte sau pe mâna dreaptă. (Astfel de semne se folosesc deja pentru a identifica oameni și animale și sunt vizibile doar sub razele ultraviolete).

Cumplita lege va fi începutul celei mai teribile persecuții pe care o va cunoaște lumea. Oamenii vor realiza că ceva este greșit, dar va fi prea târziu pentru ca ei să mai facă ceva în această privință. Doi dintre profeții lui Dumnezeu vor apărea în acea vreme și vor demasca diabolicul caracter al Anticristului, dar acest lucru va adăuga și mai mult la furia lui (Apocalipsa 11). Oamenii se vor confrunta cu o dilemă teribilă. Anticristul va spune: „Ori luați semnul, ori nu puteți cumpăra sau vinde.” Cei care nu vor lua semnul nu vor putea să cumpere sau să vândă, și ar putea fi uciși chiar la fața locului.

Anticristul va înșela și va distruge pe mulți. El va veni cu toată puterea și va face multe minuni. Mulți vor crede în personalitatea lui carismatică și înșelătoare. La început, el va arăta ca un super-om – un lider care va rezolva problemele lumii – exact ceea ce

fiecare căuta. Va părea că este omul așteptat, dar Hristos ne dă un serios avertisment în legătură cu el, la fel și pentru alți hristoși falși care vor apărea înaintea lui.

„Căci se vor scula hristoși mincinoși și proroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși. Iată că v-am spus mai dinainte. Deci dacă vă vor zice: „Iată-L în pustiu”, să nu vă duceți acolo! „Iată-L în odăite ascunse”, să nu credeți.” (Matei 24 : 24 – 26)

Dacă veți fi încă pe Pământ în timpul marelui necaz, este important să rețineți aceste: în nicio circumstanță nu acceptați semnul fiarei. Acceptând semnul înseamnă încetarea tuturor posibilităților de salvare. Luând semnul fiarei înseamnă să-L renegăm pe Hristos.

Orice se va întâmpla în viitor ne va oferi oportunitatea de a fi înștiințați înainte. Fie că este vorba de ateism, comunism sau orice alt „ism”, toți au semnul și identificarea duhului Anticristului.

Potrivit cu Ezechiel 38, Rusia sau Uniunea Sovietică este menită să aibă un rol vital în aceste evenimente ale vremurilor din urmă. Acest capitol prezintă Rusia ca fiind Regele din Nord, care se va muta spre sud, spre Țara Sfântă pentru bătălia Armagedonului. Cu toate acestea, acolo Rusia va fi distrusă.

Isus a zis că, atunci când Anticristul va fi descoperit, va urma o vreme de necaz cum lumea nu a mai cunoscut (Matei 24 : 21, 22). Ni se spune că această perioadă va dura timp de trei ani și jumătate (Apocalipsa 13 : 5).

Faptul că anumiți creștini vor fi încă pe Pământ în vremea Necazului cel Mare este prezentat foarte clar în Apocalipsa 7 : 9; 14; 13 : 7. Va fi acest lucru valabil pentru toți sfinții? În Apocalipsa 14 : 1 – 5 ni se spune că anumiți sfinți, „primele roade ale lui Dumnezeu” au fost deja luați de pe Pământ prin răpire. Când a vorbit despre aceste evenimente, Isus a zis: „Vegheați, dar, în tot timpul și rugați-vă, ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea care se vor întâmpla și să stați în picioare înaintea Fiului omului.” (Luca 21 : 36)

Isus a dat o promisiune specială Bisericii în Apocalipsa 3 : 10: „Fiindcă ai păzit cuvântul răbdării Mele, te voi păzi și Eu de ceasul încercării, care are să vină peste lumea întregă ca să încerce pe locuitorii pământului.”

Creștinii care sunt lăsați aici pe Pământ nu vor fi uitați de Dumnezeu. Ei vor fi salvați dacă rămân credincioși Lui, dar vor trece prin marele necaz și mulți vor fi uciși de Anticrist.

„I s-a dat să facă război cu sfinții și să-i biruie. Și i s-a dat stăpânire peste orice seminție, peste orice norod, peste orice limbă și peste orice neam.” (Apocalipsa 13 : 7)

Ideea principală a Scripturii este că va fi un grup de sfinți, primele roade, care nu vor trece prin Marele Necaz și care, la fel ca Ilie, vor fi luați sau răpiți la Cer. Nimeni nu știe ziua sau ora când se va întâmpla asta. Totuși, Isus a zis: „Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie.” (Luca 21 : 28) Va fi în avantajul nostru să veghem și să ne rugăm, ca să putem fi pregătiți când va veni El.

Capitolul 5

Lumea viitoare

Ce se întâmplă după ce Necazul cel Mare se termină? Primul lucru ce va urma este închiderea Satanei. Acest lucru este foarte clar arătat în Apocalipsa 20 : 1 – 3.

„Apoi am văzut coborându-se din cer un înger care ținea în mână cheia Adâncului și un lanț mare. El a pus mâna pe balaur, pe șarpele cel vechi, care este diavolul și Satana, și l-a legat pentru o mie de ani. L-a aruncat în Adânc, l-a închis acolo și a pecetluit intrarea deasupra lui, ca să nu mai înșele neamurile, până se vor împlini cei o mie de ani. După aceea trebuie să fie dezlegat pentru puțină vreme.”

Satana va fi legat cu lanțuri mari și aruncat în cea mai adâncă groapă. Nu trebuie să credem că aceste lanțuri vor fi din fier sau oțel. Lanțul este o substanță spirituală care va închide în Adânc pe diavol la fel cum o celulă din fier ar reține un om. În acest adânc, Satana nu mai poate să facă niciun rău timp de 1000 de ani. Biblia se referă la această perioadă ca fiind „Noul Mileniu”, iar în acest timp nici diavolul, nici îngerii lui nu vor mai putea să ispitească sau să chinuie omenirea.

Pentru cei care vor trăi în timpul domniei Mileniului, această eră va fi una glorioasă. Profetul Isaia a descris-o astfel: „Nu se va face niciun rău și nicio pagubă pe tot muntele Meu cel sfânt; căci pământul va fi plin de cunoștința Domnului, ca fundul mării de apele care-l acoperă.” (Isaia 11 : 9) La acea vreme Hristos va domni peste Pământ. Așa cum e de așteptat, vor fi schimbări majore în întreaga ordine a societății umane.

Zonele mari de deșert, cum este Sahara, vor fi transformate în ținuturi fertile și productive; vor înflori ca un trandafir. În această privință, Isaia a mai zis:

„Pustiul și țara fără apă se vor bucura; pustietatea se va înveseli și va înflori ca trandafirul; se va acoperi cu flori și va sări de bucurie, cu cântece de veselie și strigăte de biruință, căci i se va da slava Libanului, strălucirea Carmelului și a Saronului. Vor vedea slava Domnului, măreția Dumnezeului nostru... marea de nisip se va preface în iaz, și pământul uscat, în izvoare de apă. În vizuina care slujea de culcuș șacalilor vor crește trestii și papură.” (Isaia 35 : 1, 2, 7)

În timpul Mileniului, cei 12 apostoli ai lui Hristos vor domni peste semințiile lui Israel. Acei creștini, care au rămas credincioși Lui, vor lucra ca administratori ai Lui în Împărăția Sa care va dura pentru totdeauna. Vor fi conducători speciali peste celelalte națiuni. Unora li se va da autoritate peste 10 orașe, altora peste cinci (Luca 19 : 17 – 19). Aceștia sunt „biruitorii” erei prezente.

„Celui ce va birui și celui ce va păzi până la sfârșit lucrările Mele îi voi da stăpânire peste neamuri. Le va cârmui cu un toiag de fier și le va zdrobi ca pe niște vase de lut, cum am primit și Eu putere de la Tatăl Meu.” (Apocalipsa 2 : 26, 27)

„Dar domnia, stăpânirea și puterea tuturor împărățiilor care sunt pretutindeni sub ceruri se vor da poporului sfinților Celui Preaînalt. Împărăția Lui este o împărăție veșnică, și toate puterile Îi vor sluji și-L vor asculta!” (Daniel 7 : 27)

Toată autoritatea va avea în centru pe Isus Hristos. Sub sistemul Său teocratic

de conducere se va administra dreptatea perfectă. Nu va exista corupție. Fiecare va împărți din belșug și nu va exista sărăcie. (Isaia 65 : 17 – 23)

Faptul că toate națiunile se vor întoarce la ascultarea de Dumnezeu și Cuvântul Lui va duce la o schimbare profundă în viața fizică a rasei umane. Boala și durerea, care au venit ca rezultat al păcatului neascultării lui Adam, nu vor mai exista. În zilele Exodului, poporului Israel i s-a dat o promisiune a imunității față de boli, dacă poporul asculta de Legea lui Dumnezeu (Ezechiel 15 : 26). Îndepărtarea poporului de religia și principiile sale au îndepărtat această promisiune. Totuși, în lumea viitoare această promisiune va fi pe deplin împlinită. Isaia spune:

„Atunci se vor deschide ochii orbilor, se vor deschide urechile surzilor; atunci șchiopul va sări ca un cerb, și limba mutului va cânta de bucurie; căci în pustiu vor țâșni ape, și în pustietate, pâraie...” (Isaia 35 : 5 – 6)

Moartea nu va fi complet biruită, pentru că „ultimul dușman care va fi nimicit este moartea” (1 Corinteni 15 : 26). Totuși, acest lucru nu se aplică celor care au fost înviați sau ridicați la cer, pentru că ei nu mai sunt supuși morții. Longevitatea vieții va fi restaurată și, din această cauză, oamenii vor trăi sute de ani.

„Nu vor mai fi în el nici copii cu zile puține, nici bătrâni care să nu-și îplinească zilele. Căci cine va muri la vârsta de o sută de ani va fi încă tânăr, și cel ce va muri în vârstă de o sută de ani va fi blestemat ca păcătos. Vor zidi case și le vor locui; vor sădii vii și le vor mânca rodul. Nu vor zidi case, ca altul să locuiască în ele; nu vor sădi vii, pentru ca altul să le mănânce rodul; căci zilele poporului Meu vor fi ca zilele copacilor, și aleșii Mei se vor bucura de lucrul mâinilor lor.” (Isaia 65 : 20 – 22)

Știința și invenția vor continua să avanseze în timpul Noului Mileniu. Așa cum a fost profetizat și în cartea Daniel: „la vremea sfârșitului. Atunci mulți o vor citi, și cunoștința va crește” (Daniel 12 : 4). Cunoștința nu va fi pierdută în timpul perioadei de 1000 de ani. Era de aur va vedea un progres material. Omul a fost creat pentru un scop nobil. El era menit „să stăpânească Pământul” și să aducă lucrurile din lumea naturală în supunerea sa.

Oamenii din toată lumea vor veni la Ierusalim o dată pe an pentru un timp special de închinare pentru Domnul.

„Toți cei ce vor mai rămâne din toate neamurile venite împotriva Ierusalimului se vor sui în fiecare an să se închine înaintea Împăratului, Domnul oștirilor, și să prăznuiască sărbătoarea Corturilor.” (Zaharia 14 : 16)

Evident, acest lucru ar fi imposibil dacă nu am avea liniile aeriene care pot călători de două ori în jurul Pământului în 24 de ore.

O altă caracteristică a acestei ere este că nu va fi nicio lucrare misionară printre națiuni așa cum o cunoaștem acum. Așa cum zice Ieremia: „Niciunul nu va mai învăța pe aproapele sau pe fratele său zicând: „Cunoaște pe Domnul!”, ci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare, zice Domnul; căci le voi ierta nelegiuirea și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatul lor.” (Ieremia 31 : 34)

Chiar și animalele vor fi îmblânzite. Leul „va mânca paie ca un bou” (Isaia 11 : 6 – 8). Profetul încheie descrierea lui despre această epocă cu următoarele cuvinte:

„Nu se va face niciun rău și nicio pagubă pe tot muntele Meu cel sfânt; căci pământul va fi plin de cunoștința Domnului, ca fundul mării de apele care-l acoperă.” (Isaia 11 : 9)

Aleluia! Unii din cei care speră să fie în acest timp glorios nu vor putea să fie acolo și să se bucure, pentru că nu există altă cale de a intra în Împărăția lui Dumnezeu decât prin calea Lui – prin pocăință și credință în Isus Hristos. Unii nu vor accepta această cale. Isus a vorbit despre aceasta și a zis:

„Va fi plânsul și scrâșnirea dinților, când veți vedea pe Avraam, pe Isaac și pe Iacov și pe toți prorocii în Împărăția lui Dumnezeu, iar pe voi scoși afară.” (Luca 13 : 28) Ni se spune că la sfârșitul celor 1000 de ani, Satana va fi eliberat din închisoarea lui pentru a înșela națiunile pentru un scurt timp. După ultima perioadă de testare, va urma Judecata Marelui Tron Alb. Acest eveniment este unul foarte serios, când toți oamenii, mici sau mari, trebuie să stea în fața lui Dumnezeu, la judecată.

„Apoi am văzut un scaun de domnie mare și alb, și pe Cel ce ședea pe el. Pământul și cerul au fugit dinaintea Lui și nu s-a mai găsit loc pentru ele. Și am văzut pe morți, mari și mici, stând în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care este Cartea Vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea. Marea a dat înapoi pe morții care erau în ea; Moartea și Locuința morților au dat înapoi pe morții care erau în ele. Fiecare a fost judecat după faptele lui. Și Moartea și Locuința morților au fost aruncate în iazul de foc. Iazul de foc este moartea a doua. Oricine n-a fost găsit scris în Cartea Vieții a fost aruncat în iazul de foc.” (Apocalipsa 20 : 11 – 15)

După acest timp de judecată, va începe o nouă eră în care păcatul și moartea nu vor mai fi. Pământul cel vechi va trece ca să facă loc cerurilor și noului Pământ care vor dura pentru totdeauna. Acolo „va locui cel drept”.

Aici trebuie să ne oprim și să ne adresăm câteva întrebări importante. Cum este cu tine, prietenul meu? L-ai acceptat pe Hristos ca și Mântuitor al tău? Dacă L-ai acceptat, dacă vei muri acum, totul va fi bine. Așa cum Scriptura spune: „Ferice de acum încolo de morții care mor în Domnul!” „Da”, zice Duhul, „ei se vor odihni de ostenele lor, căci faptele lor îi urmează!” (Apocalipsa 14 : 13)

Cât de diferit ar fi totul fără Hristos. Ce tragedie să mori fără Hristos! Ce lucru înfricoșător să stai într-o zi înaintea lui Dumnezeu la Marele Tron Alb de Judecată și să auzi acele vorbe: „Plecați de la Mine...”

Nu trebuie să se termine așa. Prietene, poți să te asiguri că nu se va întâmpla așa niciodată. În acest moment acceptă-L pe Hristos ca și Mântuitor personal. Fă acest lucru acum, în timp ce Duhul lui Dumnezeu îți vorbește. Decizia este în mâna ta.

Capitolul 6

Cum să fii pregătit când vine Isus

Deși ne confruntăm zilnic cu întrebări și probleme, problema supremă, care întrece pe toate celelalte este cum să fii pregătit pentru venirea lui Isus. Cum vor putea bărbații și femeile să facă față Judecării atunci când va veni El? Tu vei fi gata? Fiecăruia dintre noi Dumnezeu ne-a dat un avertisment și ne-a spus să veghem ca să fim pregătiți. „Vegheați, dar, pentru că nu știți când va veni stăpânul casei: sau seara, sau la miezul nopții, sau la cântarea cocoșilor, sau dimineața. Temeți-vă ca nu cumva, venind fără veste, să vă găsească dormind. Ce vă zic vouă, zic tuturor: Vegheați!” (Marcu 13 : 35 – 37) Ca să poți fi pregătit atunci când va veni Isus, iați câteva lucruri de luat în considerare.

1. Ca să intri în Împărăția lui Dumnezeu trebuie să te naști din nou

În zilele lui Isus, oamenii vorbeau foarte mult despre Împărăția lui Dumnezeu. Aceștia așteptau nerăbdători ca să vină Mesia care îi va scoate din mâna romanilor și Își va stabili o împărăție vizibilă. Această Împărăție va fi stabilită, într-adevăr, atunci când se va întoarce Domnul Isus Hristos. Totuși, Isus ne-a învățat că oamenii trebuie să aibă Împărăția în inimile lor mai întâi. El trebuie ca mai întâi să domnească peste inimile lor. De aceea, Isus i-a zis lui Nicodim, care era conducătorul evreilor: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.” (Ioan 3 : 3)

Experiența spirituală a nașterii din nou este la fel de reală ca nașterea naturală. Când un om se căiește de păcatele lui și crede în Isus ca Mântuitor al lui, el devine o nouă făptură. Nicodim a înțeles mai greu acest lucru. Isus trebuia să repete pentru Nicodim adevărul acesta de trei ori. (Ioan 3 : 3, 5, 7)

Pavel ne spune despre nașterea din nou într-un limbaj puțin mai diferit. „Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi.” (2 Corinteni 5 : 17)

2. Nu te încurca cu lucrurile din lume

Cei mai mulți creștini au în inima lor dorința de a fi pregătiți atunci când vine Domnul. Cu toate acestea, Scriptura ne spune foarte clar că vor fi mulți luați prin surprindere și, din această cauză, vor fi lăsați în regretul și necazul veșnic. Motivul pentru care acest lucru se poate întâmpla nu este pentru că au păcătuit în mod voit, ci pentru că au permis ca lucrurile din lume să îi preocupe mai mult decât lucrurile spirituale.

Isus, dorind să-i facă pe ucenici foarte conștienți de acest pericol, le-a spus două ilustrații. Prima data S-a referit la condițiile care erau în zilele lui Noe, iar apoi a spus că istoria se va repeta la revenirea Lui.

„Ce s-a întâmplat în zilele lui Noe se va întâmpla la fel și în zilele Fiului omului: mâncau, beau, se însurau și se măritau până în ziua când a intrat Noe în corabie; și a venit potopul și i-a prăpădit pe toți.” (Luca 17 : 26, 27)

Nu e nimic greșit să mănânci, să bei sau să te căsătorești. Hristos a mâncat, a participat la nunta din Cana Galileii. Rău este atunci când oamenii devin total preocupați de aceste probleme pământești, când acestea devin scopul principal al vieții lor. Astfel de oameni uită de lucrurile spirituale, ba mai mult, le ignoră. Aceștia nu iau în considerare profețiile lui Enoh, căruia Dumnezeu i-a trimis un avertisment pentru acea generație. Aceștia nu puteau să deosebească semnele vremurilor. Nu au cunoscut vremea cercetării lor decât atunci când a venit potopul și i-a luat.

Isus a făcut o legătură între zilele din vremea lui Lot și zilele revenirii Sale.

„Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot se va întâmpla aidoma: oamenii mâncau, beau, cumpărau, vindeau, sădeau, zideau; dar, în ziua când a ieșit Lot din Sodoma, a plouat foc și pucioasă din cer și i-a pierdut pe toți. Tot așa va fi și în ziua când Se va arăta Fiul omului.” (Luca 17 : 28 – 30)

Orașul în care a trăit Lot se numea Sodoma, un loc al răutății duse la extreme. În mod ciudat, Isus nu a vorbit despre acestea, ci a făcut referire la faptul că oamenii din Sodoma erau total implicați în lucrurile materiale: „mâncau, beau, cumpărau, vindeau, semănau, zideau...” Nu mai aveau timp pentru lucrurile spirituale. Erau atât de implicați în aceste lucruri încât nu s-au mai gândit că s-ar putea să nu mai vadă lumina zilei de mâine. La fel este și cu omenirea de azi. Oamenii sunt atât de preocupați cu munca lor, cu plăcerile lor, cu planurile și pasiunile lor, și, în ciuda faptului că sabia distrugerii atomice este deasupra capetelor lor, ei continuă să fie total absorbiți de acele lucruri care urmează să dispară într-o zi.

Ar trebui să observăm că, atunci când Isus S-a născut în Betleem, iar magii, care au fost conduși de stea, au mers la liderii religioși ai Ierusalimului ca să întrebe unde S-a născut Hristos, aceștia din urmă au putut să spună: „În Betleemul din Iudeea: pentru că este scris de către prooroc” (Matei 2 : 5, 6). Acești lideri orbi erau neliniștiți de această veste, la fel cum era tot Ierusalimul, dar nu s-au deranjat niciodată ca să meargă în Betleem și să afle adevărul. Așadar, au pierdut marele eveniment care s-a petrecut în lume la acea vreme. „ A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit.”

3. Veghează și roagă-te întotdeauna

„Luați seama la voi înșivă, ca nu cumva să vi se îngreuneze inimile cu îmbuibare de mâncare și băutură și cu îngrijorările vieții acesteia, și astfel ziua aceea să vină fără veste asupra voastră. Căci ziua aceea va veni ca un laț peste toți cei ce locuiesc pe toată fața pământului. Vegheați, dar, în tot timpul și rugați-vă, ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea care se vor întâmpla și să stați în picioare înaintea Fiului omului.” (Luca 21 : 34 – 36) Cum putem evita ca ziua aceea să nu ne ia prin surprindere? Noi trebuie să fim atenți ca plăcerile lumii și grijile vieții să nu ne distragă atenția de la lucrurile spirituale. Singurul lucru prin care putem evita acest lucru este să facem ca rugăciunea să devină un obicei în viețile noastre.

Trebuie să „ne rugăm întotdeauna” dacă vrem să fim numiți „vrednici să scăpăm de toate lucrurile acestea care se vor întâmpla și să stăm în picioare înaintea Fiului omului” (Luca 21 : 36). Forțele răului și ispitele care ne înconjoară sunt prea puternice ca noi să putem face față fără ajutor Divin. De aceea, în fiecare zi trebuie să aducem cererile noastre înaintea lui Dumnezeu, numind fiecare circumstanță din viețile noastre, rugându-ne pentru familia noastră, pentru căminul nostru, biserica, slujba, nevoile noastre zilnice, pentru probleme, pentru călăuzire, sănătate – ca să putem fi păziți de rău și să putem trăi după voia lui Dumnezeu. Mai mult de atât, ar trebui să fim mijlocitori. Ar trebui să ne rugăm și să muncim pentru salvarea altora.

Când ucenicii L-au întrebat pe Isus când are să stabilească Împărăția Sa, Domnul le-a răspuns că nu e necesar ca ei să știe timpul exact, ci mai degrabă, prin primirea Duhului Sfânt, ar trebui să primească putere pentru a fi martori ai Lui.

4. Fii plin de Duhul Sfânt

În această broșură am menționat despre pilda fecioarelor. Fecioarele neînțelepte nu au fost pregătite să Îl întâlnească pe Mire și să stea la masă cu El, pentru că nu au avut ulei în candelă. Uleiul, în Scriptură, este un mod al Duhului Sfânt. Noi trebuie să fim umpluți cu același Duh despre care a vorbit Isus când a zis: „Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt.” (Faptele Apostolilor 1 : 5). Fecioarele înțelepte au fost precaute, s-au asigurat că au ulei în candelă. Uleiul Duhului Sfânt oferă putere pentru a trăi pentru Domnul Isus, putere pentru a-L mărturisi și puterea de a fi pregătit atunci când va reveni. În ultimele versete ale Bibliei, Domnul vorbește pentru ultima dată și spune: „ Da, Eu vin curând.” Fie ca răspunsul nostru să fie același cu răspunsul lui Ioan: „Amin! Vino, Doamne Isuse!” (Apocalipsa 22 : 20).

Dacă dorești acum să Îl accepți pe Hristos...

Mulți oameni se gândesc că, dacă și ei cred într-un Dumnezeu și fac ce pot mai bine, acest lucru va fi suficient, dar Isus a arătat că nu este suficient. „Isus i-a zis: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.” (Ioan 14 : 6). Trebuie să luăm în considerare importanța acestor cuvinte, pentru că fiecare dintre noi trebuie să stăm într-o zi înaintea lui Dumnezeu și să dăm socoteală de faptele noastre. „Așa că fiecare din noi are să dea socoteală despre sine însuși lui Dumnezeu.” (Romani 14 : 12) „Căci toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, pentru ca fiecare să-și primească răsplata după binele sau răul pe care-l va fi făcut când trăia în trup.” (2 Corinteni 5 : 10)

Hristos a făcut o declarație fără precedent atunci când a zis: „ Eu sunt Calea, Adevărul și Viața.” Niciun profet sau înger nu a mai spus așa ceva. Isus a fost, cu adevărat, diferit.

Acum Dumnezeu trebuie să se ocupe de păcat ca să poată salva pe om. Păcatul a introdus toată durerea, bolile, moartea și haosul în lume. Ca un om să fie salvat, mai întâi trebuie să fie salvat față de păcat. De unde a venit păcatul? Scriptura ne învață că

Satana, printr-o înșelătorie, a adus păcatul în Univers. Odată, el a fost numit Lucifer și a fost un administrator de încredere al Împărăției lui Dumnezeu, dar a intrat mândria în el și a dorit să ajungă mai presus decât Dumnezeu. Cu acest scop în minte, el a inițiat o revoltă sau un act de rebeliune în cer și, de fapt, a înșelat o treime din îngeri care au mers după el. După înfrângerea lui, el și îngerii săi au fost aruncați din cer. Totuși, el nu a încetat cu rebeliunea. Atunci când a avut ocazia, a ispitit-o pe Eva și apoi pe Adam, care prin neascultarea lor au permis ca păcatul și moartea să vină asupra omenirii.

Dumnezeu a fost profund îndurerat de căderea tragică a rasei umane, dar El deja avea un plan de răscumpărare. Prin acest plan, păcatul și moartea trebuiau biruite. Toți cei care vor accepta planul lui Dumnezeu vor fi salvați.

Mândria l-a făcut pe Satana să cadă. La fel și azi, când oamenii refuză să accepte orice lucru care este mai presus de inteligența lor, mândria este, de fapt, la lucru. Omul nu se poate salva pe el însuși de păcate și nici nu se poate restaura în fața lui Dumnezeu. Acest lucru poate fi făcut doar prin Isus Hristos.

Pedeapsa supremă pentru păcat este separarea de Dumnezeu. Profetul Isaia a zis: „nelegiuirile voastre pun un zid de despărțire între voi și Dumnezeul vostru; păcatele voastre vă ascund fața Lui și-L împiedică să v-asculte!” (Isaia 59 : 2)

Deși omul s-a separat de Dumnezeu prin neascultarea lui, totuși, Dumnezeu îl iubește. El dorește ca să-l restaureze și să fie în armonie cu El, ca astfel să putem avea toți salvarea eternă prin El. Planul lui Dumnezeu pentru viitorul nostru este peste ceea ce mintea noastră poate să înțeleagă. În acest aspect, Scriptura declară: „Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.” (1 Corinteni 2 : 9)

Totuși, Dumnezeu nu ne poate primi la El dacă există păcat în noi. Așadar, cum poate omul, în starea lui de neascultare, să intre în părtășie cu Dumnezeu? Omul nu se poate salva singur. Nici nu poate să respecte cele 10 Porunci. Răul și ispitele au o putere asupra lui.

Într-adevăr, omul are nevoie de Cineva care să sufere în locul lui, să plătească pedeapsa pentru păcat. Există cineva care să facă acest lucru?

Da, există Cineva – Cel Preaiubit de Dumnezeu – care a privit la starea omenirii, la neputința omului, la îndoielile și teama omului și care a zis Tatălui: „Iată-Mă, trimite-Mă. Nu voia Mea, ci voia Ta să se facă.”

Isus Hristos a venit în această lume ca să simtă amărăciunea păcatelor noastre și separarea de Dumnezeu. Isus a suferit moarte fizică și moarte spirituală. Scriptura spune: „SUFLETUL LUI A FOST OFERIT CA JERTFĂ PENTRU PĂCAT”.

Pedeapsa omului – Înlocuitorul lui Dumnezeu

SEPARAREA – Când a venit păcatul în lume

DE LA DUMNEZEU – prin Isus, El a devenit păcat în ochii lui Dumnezeu, Tatăl (2 Corinteni 5 : 21). Așadar, Dumnezeu a fost separat de Fiul Lui, de aceea Isus a strigat: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?”

MOARTEA FIZICĂ – Isus a murit în mod fizic pe cruce, a fost străpuns

cu sulița și I S-au bătut cuie în mâini și în picioare. În timp ce sângera pe cruce, Isus a strigat către Dumnezeu: „Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac.”

IADUL – Isus a mers în iad (El a fost omorât în trup, dar a fost înviat în duh, în care S-a dus să propovăduiască duhurilor din închisoare – 1 Petru 3 : 19)

Vestea bună e că El nu a stat în iad. El a înviat din morți și trăiește veșnic, iar acum spune: „ pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi.” (Ioan 14 : 19)

Chiar și acum este greu pentru omenire ca să înțeleagă felul de dragoste care a fost în Hristos, care L-a împuternicit să bea din paharul suferinței și să fie sacrificat. Este, pur și simplu, peste capacitățile noastre umane ca să putem înțelege acest fapt.

Sacrificiul lui Hristos a fost suficient și a plătit prețul păcatelor noastre. Lucrarea a fost terminată și a fost o lucrare pe care nimeni nu a dorit să o facă și nici nu ar fi putut. Ultimele cuvinte ale Domnului Isus pe cruce au fost: „S-a isprăvit.”

Datorită dragostei Sale, El a șters păcatele fiecărei ființe umane care a trăit sau care va trăi pe Pământ. Isus a zis: „Eu am venit ca oile să aibă viață, și s-o aibă din belșug.” (Ioan 10 : 10).

Salvarea de la Hristos este una de înălțare. Este adevărata înălțare a omului la statutul pentru care a fost creat. Isus S-a rugat lui Dumnezeu și a zis:

„Eu le-am dat slava pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și Noi suntem una. Eu în ei, și Tu în Mine – pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit cum M-ai iubit pe Mine.” (Ioan 17 : 22, 23)

El ne-a spus că vom cunoaște adevărul, iar adevărul ne va face liberi. Dacă Fiul lui Dumnezeu ne face liberi, atunci vom fi, într-adevăr, liberi. Este nevoie să avem mai mult decât o experiență publică cu Dumnezeu. Putem vedea evidența publică a creației în flori, ceruri, pământ și în multe alte lucruri, dar trebuie să avem o experiență „interioară” a inimii. Trebuie să Îl cunoaștem în mod personal pe Mântuitorul, Răscumpărătorul și Prietenul nostru, Isus Hristos.

Trebuie să credem și să acceptăm sacrificiul de dragoste al Domnului Isus Hristos. Necredința este cel mai mare dușman al nostru. Trebuie să acceptăm cuvintele lui Isus Hristos pentru că El a zis că EL ESTE CALEA, EL ESTE ADEVĂRUL ȘI EL ESTE VIAȚA.

În timp ce mormintele multor oameni care au pretins că sunt profeți ai lui Dumnezeu, au încă trupurile lor moarte, MORMÂNTUL LUI ISUS HRISTOS ESTE GOL! După ce a înviat din morți, Isus S-a înfățișat la mai mulți credincioși. Ioan, apostolul, a zis: „Când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort. El Și-a pus mâna dreaptă peste mine și a zis: „Nu te teme! Eu sunt Cel Dintâi și Cel de pe Urmă, Cel Viu. Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților.” (Apocalipsa 1 : 17, 18)

Dacă dorești să Îl accepți pe Hristos ca și Salvator al tău, trebuie să Îl lași să intre în inima ta. „Iată Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine.” (Apocalipsa 3 : 20)

Pași necesari pentru mântuire

1. RECUNOAȘTERE: „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.” (Romani 3 : 23). „Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul!” (Luca 18 : 13). Trebuie să recunoști, în lumina Cuvântului lui Dumnezeu, că ești un păcătos.
2. POCĂINȚĂ: „... dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel.” (Luca 13 : 3). „Pocăiți-vă, dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele” (Faptele Apostolilor 3 : 19). Trebuie să vezi groaza păcatului și să te pocăiești.
3. MĂRTURISIRE: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nelegiuire.” (1 Ioan 1 : 9). „Căci prin credința din inimă se capătă neprihănirea, și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire” (Romani 10 : 10). Mărturisește-ți păcatele înaintea lui Dumnezeu.
4. RENUNȚĂ: „Să se lase cel rău de calea lui, și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeul nostru care nu obosește iertând.” (Isaia 55 : 7) Părerea de rău pentru păcat nu este îndeajuns. Trebuie să ne lăsăm de păcat o dată pentru totdeauna.
5. CREDE: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” (Ioan 3 : 16) „Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit.” (Romani 10 : 9). Crede în lucrarea completă a lui Hristos pe cruce.
6. PRIMEȘTE: „A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit. Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu.” (Ioan 1 : 11, 12) Hristos trebuie primit în mod personal în inimă, prin credință, dacă vrei ca să ai parte de nașterea din nou.

Acum, dacă te vei ruga această rugăciune, te va ajuta să Îl primești pe Isus Hristos în sufletul și în viața ta:

Dragă Tată ceresc,
Îți mulțumesc că mă iubești,
Cer ca Fiul Tău, Isus, să vină în viața mea.
Știu că am păcătuit și Te-am întristat mult.
Îți cer ca să mă ierți de toate aceste păcate și să îmi cureți viața.
Ajută-mă ca să Te urmez pe Tine și învățăturile Tale.
Protejează-mă de Satana și de rău.
Învață-mă ca să Te pun pe Tine pe primul loc în toate gândurile și acțiunile mele.
Ajută-mă să-mi iubesc aproapele așa cum Tu m-ai iubit pe mine.
Și, Tată, arată-mi pas cu pas planul pe care L-ai pregătit pentru viața mea.
Îți ofer viața mea și pe mine însumi.
Te laud și te slăvesc, Domnul și Creatorul meu.
Îți voi mulțumi mereu pentru sacrificiul făcut de Fiul Tău pe cruce,

ca eu să pot avea viață veșnică cu Tine.
Ajută-mă să-i câștig și pe ceilalți pentru Hristos.
Aștept revenirea Ta pentru a mă lua în cer.
Vino curând, Doamne Isus, Amin.

CUM SĂ PRIMEȘTI BOTEZUL CU DUHUL SFÂNT?

1. Trebuie să fii născut din nou. Acest lucru înseamnă să ceri lui Isus să-ți ierte păcatele, iar tu să accepți iertarea lui Dumnezeu, știind că „toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu” și „oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit.” (Romani 3 : 23, 10 : 9)
2. Dacă L-ai primit pe Hristos ca și Mântuitor al tău, Duhul Sfânt locuiește în tine. (Ioan 14 : 7; 1 Corinteni 3 : 16, 6 – 19)
3. Duhul Sfânt este o Persoană și va vorbi El Însuși dacă Îl vei lăsa.
4. Duhul Sfânt va folosi buzele tale, limba ta și vocea ta dacă Îl vei lăsa – la fel cum vorbești în limba română.
5. Atunci când ești plin de Duhul Sfânt, prin credință trebuie să începi vorbirea în limbi. Faptele Apostolilor 2 : 4 spune: „Și toți s-au umplut de Duh Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le dădea Duhul să vorbească.”
6. Să-L primești pe Hristos ca și Mântuitor a necesitat un act de credință. Vindecarea rezultă dintr-un act de credință. Vorbirea în limbi necesită credință.
7. Când, prin credință, începi să vorbești în limbi, Duhul Sfânt Îți va da cuvintele pe care să le roștești. Aici intervine supranaturalul.
8. Fiecărui credincios i se poruncește să „fie plin de Duhul Sfânt”. (Efeseni 5 : 18) Chiar și Maria, mama lui Isus, și frații lui de sânge, Iacov, Iose, Simon și Iuda (Matei 13 : 55; Faptele Apostolilor 1 : 14) și ucenicii Lui au primit (Faptele Apostolilor 2 : 4). Primirea Duhului Sfânt nu este o opțiune.
9. Odihnește-te. „Iată odihna...” (Isaia 28 : 12)
10. Duhul Sfânt este un dar. (Faptele Apostolilor 8 : 20; 2 : 38, 39; 11 : 27; Luca 11 : 13) Nu implori și nu lucrezi pentru un dar. Îl primești, pur și simplu.
11. Începe fiecare zi prin a te ruga în Duhul, pentru a te zidi spiritual pe tine – este ca și cum ți-ai încărca bateriile spirituale. (1 Corinteni 14 : 4, 18)
12. Primește acum gloriificarea lui Isus în inima ta și vorbirea prin credință în limbi necunoscute în timp ce Duhul Sfânt din tine o să îți dea cuvintele necesare.

